

Vasárnapi gondolatok

2024. 03. 31.

Húsvét vasárnapja

Olvasmány: ApCsel 10,34a.37-43

Péter beszéde

³⁴Péter így kezdte beszédét:

³⁷„Ti tudjátok, mik történtek a Jánostól hirdetett keresztség után Galileától kezdve egész Júdeában. ³⁸Miképp kente fel az Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és hatalommal. S ő ahol csak járt, jót tett, meggyógyította az összes ördögtől megszállottat, mert vele volt az Isten. ³⁹Mi tanúi vagyunk mindannak, amit Júdea egész területén és Jeruzsálemben tett. Aztán megölték, keresztre feszítették, ⁴⁰de harmadnap feltámasztotta az Isten, és látható alakban megmutatta, ⁴¹igaz, nem az egész népnek, hanem csak az Istentől előre kijelölt tanúknak, vagyis nekünk, akik ettünk és ittunk vele halálából való feltámadása után. ⁴²Megparancsolta nekünk, hogy hirdessük a népnek, és tanúsítsuk, hogy ő az, akit az Isten az élők és holtak bírójául rendelt. ⁴³A próféták mind tanúságot tesznek arról, hogy aki hisz benne, elnyeri nevében bűnei bocsánatát.”

Hát erre az Isten általi felkenésre kíváncsi volnék.

- a) Szentlélekkel. Majdnem azt mondtam, születésénél fogva, de ez rossz (tévesen belénk rögzült) szófordulat; talán így helyes: fogantatásától kezdve. Szóval: ettől kezdve minden emberben benne van az Isten Lelke, amelyet persze tudatunkra ébredve szabadságunkban áll kiűzni.
- b) Hatalommal. No igen, Jézusnak minden hatalma megvolt arra, hogy akár az életét is adja az atyai program hűségese követéséért. De semmi másra. Éppen ezért botránkoztak meg benne – a tanítványai után még – sokan.

Jézus rendre elhárította a gyógyító dicsőségét: Mt 8,4; Mt 9,30; Mk 1,44; Mk 5,19; Mk 5,43; Mk 7,36; Mk 8,26; Lk 4,41; Lk 5,14; Lk 8,39; Lk 8,56; Lk 17,14; Jn 5,13.

Többször kifejezetten hangsúlyozta, a kérő személy hite okozta a gyógyulást (és persze a „gyógyító” személy hite is szükséges volt): Mt 8,13; Mt 9,2; Mt 9,22; Mt 9,30; Mt 15,28; Mt 17,20; Mk 2,5; Mk 5,34; Mk 5,36; Mk 9,23-24; Mk 10,52; Lk 5,20; Lk 8,48; Lk 8,50; Lk 9,41; Lk 17,19; Lk 18,42; Jn 11,40.

Sőt, a názáretieken nem is tudott „csodát” tenni – hitetlenségük miatt: Mk 6,5-6.

Nehéz elképzelni, hogy aki földi életében elutasította a bíraskodást (Lk 12,14), a másik létben ezt gyakorolja.

A 43. versben Péter ajkára adott mondat a szerző – megalapozatlan – kísérlete, hogy ószövetségi prófétákkal legitimálja Jézust. Meglátásom szerint nem Jézusban kell hinnünk, hanem az Atyában és Jézusnak.

Lecke: Kol 3,1-4

¹Ha tehát Krisztussal feltámadtatok, keressétek, ami fönt van, ahol Krisztus ül az Isten jobbján. ²Ami ott fönn van, arra legyen gondotok, ne a földiekre. ³Hiszen meghaltatok, és életetek Krisztussal el van rejtve az Istenben. ⁴Amikor majd Krisztus, a mi életünk megjelenik, vele együtt ti is megjelentek dicsőségesen.

Meghaltunk, Krisztussal föltámadtunk, életünk Krisztussal el van rejtve az Istenben, a mi életünk Krisztus. Ezt írja a Pál-tanítvány.

Aztán majd Krisztussal megjelenünk dicsőségesen. Ezt is a Pál-tanítvány írja. Én pedig ezeknek az értelmét keresem – hiába.

Evangélium: Jn 20,1-9**Az üres sír**

¹A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Észrevette, hogy a követ elmozdították a sírtól. ²Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit kedvelt Jézus, és hírül adta nekik: „Elvitték az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették.” ³Péter és a másik tanítvány elindult és a sírhoz sietett. ⁴Mind a ketten futottak. De a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. ⁵Benézett, s látta a gyolcsot, de nem ment be. ⁶Nem sokkal később Péter is odaért, bement a sírba és ő is látta az otthagyt gyolcsot ⁷meg a kendőt, amellyel a fejét befödtek. Ez nem a gyolcs közt volt, hanem külön összehajtva más helyen. ⁸Most már a másik tanítvány is bement, aki először ért oda a sírhoz. Látta és hitt. ⁹Eddig ugyanis nem értették az Írást, amely szerint föl kellett támadnia a halálból.

Jézus meghalt, a kísérletnek vége. Valami ilyet gondolhatott mindenki. Senki nem várt semmi érdemi történést. Feltámadást aztán végképp nem!

Gondoljuk végig, érdemes!

Sem Jézus anyja, sem a tanítványai nem strapálják magukat. Egyedül ez az utcanő érdeklődik szemlélődve Jézus sírjánál. Még virradat előtt! Nagy meglepetésében – hogy a követ elmozdították – is csak arra gondol: hullarablás történt. Mindenesetre izgatott lesz, és viszi a hírt Péternek és a másik tanítványnak (akiben a szerkesztő Jánost sejteti). A két tanítvány fut, vajon miért?

Tapasztalásuk meglepő: mivel a gyolcs és a kendő ott maradt, aligha lopták el a holttestet. De akkor mire gondolhattak?

Az evangélista beszámolója szerint a másik tanítvány hitt. Péter nem. (Érdekes ez a részrehajlás.) És mit hitt az a másik tanítvány?

A szöveg azt sugallja: az ószövetségi hivatkozásoknak Jézusra vonatkozását. (Itt már többes szám áll: értették.)

Mik is ezek?

Zsolt 16,10: Nem adod lelkemet a holtak országának,
s nem hagyod, hogy szented meglássa a sírt.

Oz 6,2: Két nap múlva életet ad,
harmadnapra feltámaszt,
hogy színe előtt éljünk.

Jón 2,1: Az Úr odarendelt egy nagy halat, hogy nyelje el Jónást. Jónás három nap és három éjjel a hal gyomrában volt.

Lássuk a fentieket sorban!

A zsoltárban Dávid a fia lázadása miatti halálos veszedelemben az Úr iránti bizalmát hangsúlyozza. A „szented” az ő maga (Dávid)!
Vagyis: bízunk az Úrban, hogy nem fogják őt fölkoncolni.

Ezt Jézusra érteni – nehezen indokolható.

Ozeás próféta az Urat mint Izrael büntetőjét és megmentőjét írja le. A fent idézett rész előtti vers így hangzik:

Gyertek, térjünk vissza az Úrhoz,
ő ragadott el, ő is gyógyít meg minket;
ő vert meg, ő köti be sebeinket. (Oz 6,1)

Most tekintsük mellékesnek azt a sajátos felfogást, hogy az Isten először megver, aztán a tőle kapott sebeinket meggyógyítja.

A lényeg, hogy itt is nagy gondolati merészség kell a Jézusra utalás felismeréséhez.

Jónás. Utólag megörülhetett néhány értelmező, hogy itt talált némi párhuzamot. De korántsem hibátlan az analógia: Jézus nem volt három nap és három éjjel a sírban. Csak péntek estétől (legfeljebb) vasárnap hajnalig.

Tehát ez a hivatkozás sem találó.

Kanyarodjunk vissza a 9. vershez! Eddig nem értették az Írást. Amint kimutattam, ezután sem érthették. De ennél is többet kell mondanunk: eszükbe sem jutott, hogy Jézus föltámadhatott. Bizonyítékom:

[„A tanítványok erre hazamentek.” \(Jn 20,10\)](#)

Semmi izgatottság. Nem gyűlnek össze, mindenki megy a saját otthonába. Nehéz tudomásul venni, hogy ilyen közönyösek, „hitetlenek” – a Mesterrel töltött hosszú idő után!

Istenem!

*Köszönöm neked a páratlan hűségnek azt a bemutatását,
amit Jézusban megtapasztalhattunk,*

*Bízom benned, Atyám, hogy – amint eddig is – ezután is
velünk leszel megpróbáltatásainkban.*

Igyekszem tanulságként feldolgozni a többi szereplő magatartását:

*a főpapokét, Júdásét, Pilátusét, Péterét
és a többi szétfutott tanítványét.*

*Segíts, Istenem, hogy a jézusi minta erőt adjon nekem
a Hozzád való hűséghez!*